

BIKAS

 FOCUS OP NEPAL

Tijdschrift voor ontwikkelingssamenwerking in Nepal
Driemaandelijks tijdschrift van BIKAS Association v.z.w.
Vol.25, n°3 – juli / augustus / september 2014
Afgiftekantoor 2600 Berchem 1-2 Afd. – Erkenning : P206908

*Een goede buur is iemand die u over het
tuinhek toelacht, maar er niet overheen klimt.*

(Arthur Baer)

25 JAAR BIKAS

Onze vereniging is een kwarteeuw jong. Over het ontstaan van Bikas komt u meer te weten in de 'memoires van Jos Gobert', de stichter van Bikas.

Nog steeds maken sympathisanten van het eerste uur deel uit van de beheerraad, namelijk Peter David en Mariette Ballegeer. Tijdens de daaropvolgende jaren vervoegden nog andere enthousiastelingen de rangen. Vijftwintig jaar later streeft Bikas nog altijd dezelfde idealen van haar stichter na zijnde gezondheidszorg, onderwijs, vrouwenemancipatie, watervoorziening, scholenbouw, zelfs bruggen- en wegenbouw. Alles gerealiseerd met vrijwilligers en eigen fondsenwerving.

We gaan een druk jaar tegemoet waarin 25 jaar Bikas opvallend in de kijker zal gezet worden. De openingsactiviteit vindt zoals reeds aangekondigd plaats in het Provinciehuis in Leuven op zaterdag 27 september. Er zal een tentoonstelling te bezichtigen zijn met foto's van vroegere en huidige projecten. Bedoeling is er een reizende tentoonstelling van te maken die ook de volgende jaren de werking van Bikas blijvend kan toelichten.

We laten Peter David, secretaris van Bikas, aan het woord die meer zal vertellen over de pioniersjaren van onze vzw. We hebben Hans Logghe van Asian-Trekking bereid gevonden om aan de hand van sfeerbeelden een verslag te brengen van de eco Everest

ONZE PROJECTEN

expedities van Dawa Steven Sherpa. Leerlingen van CVO-TSM uit Mechelen werkten een lesproject omtrent het Ezelspad uit. Eén van hen, Liesbeth Vrancken, trok zelf naar Nepal om ter plekke te zien hoe dit project van Bikas door de lokale bevolking uitgevoerd wordt en daar foto's van te nemen. Zij zal hierover meer uitleg komen verschaffen in Leuven. Walter De Bruyne, voorzitter van vzw Bergsport Vlaams Brabant, komt zijn film- en fotomontage over een trektocht in Langtang en de poging tot beklimming van de Bhemdang Ri voorstellen. Tot slot wordt de film 'Manaslu' vertoond. Een Belgisch team onder leiding van Jean-Luc Fohal bereikte in oktober 2011 – zonder behulp van extra zuurstof – de top van deze achtduizender.

Na de afloop biedt Bikas de aanwezigen een receptie aan. We heten alle bergsporters, Nepal-vrienden en Bikas-sympathisanten dan ook van harte welkom.

DE BRICK CHILDREN SCHOOL

VERSLAG VAN HET BEZOEK AAN DE BRICK CHILDREN SCHOOL IN SIDDHIPUR NEPAL - APRIL 2014 DOOR RIA VAN HECKE

Tot april van dit jaar kende ik de Brick Children School enkel van foto's, artikels en de samenwerking met Jean-Pierre Coppens. Toen ik de school bezocht, viel me onmiddellijk op hoe alles optimaal verloopt. Anita Shrestha draagt het hele project met verantwoordelijkheid en weet alles in goede banen te leiden en dit doet ze samen met een team dat net als zij de Brick Children een warm hart toedraagt. Bovendien werkt haar enthousiasme en zin voor humor heel aanstekelijk en betekent dit een meerwaarde voor de school, de ouders van de schoolgaande kinderen en de omgeving.

Het schooljaar liep naar het einde waardoor niet alle studenten aanwezig waren. Toch kreeg ik de gelegenheid om het schoolstelsel van dichtbij te volgen. Hoe anders is de Brick Children School vergeleken met de dorpsscholen die ik bezocht tijdens vroegere Nepal werkbezoeken. In de bergdorpen moeten ze het stellen met kleine klaslokalen waar het nogal duister is, zitten de kinderen op de grond met hun boek of schrift op schoot, een zwart geschilderde wand dient als schoolbord en een gammele tafel en een stoel voor de onderwijzer is het enige meubilair. Daartegenover zijn de klassen in de Brick Children School ruim, er komt langs beide zijden licht binnen en elke klas is uitgerust met heel wat didactisch materiaal.

De kinderen van wie hun ouders in de nabijgelegen steenbakkerijen werken, komen graag naar school. De dag begint met aandacht voor hygiëne: toiletbezoek, tanden poetsen, aangezicht en handen wassen, haar kammen. 'Zit mijn schooluniform goed' zie je ze denken als ze voor de spiegel staan en intussen strijken ze hun

kledij glad. Ook hun schoenen worden gepoetst. Een dagelijks ritueel met een discipline waar wij nog kunnen van leren.

Voor de lessen aanvangen wordt er gemediteerd. Dan gaan de leerkrachten over tot hun dagprogramma. Het aanleren van het alfabet bijvoorbeeld gebeurt op een speelse manier. Dit doen ze door in een rij te staan en met een vinger de beweging van de juf na te bootsen op de rug van het kind dat voor hen staat. Aan de hand van afbeeldingen leren ze woord voor woord benoemen in het Engels. Ook het vissen magnetenspel leert hun wegwijs maken in hun woordenschat. En dit is maar een greep uit het lessenrooster.

In elke klas hangt een blad met de naam van ieder kind waar ze zelf hun aanwezigheid mogen aanduiden in de vorm van streepjes. Dit motiveert hen om naar school te komen.

Het einde van het schooljaar is ook gekoppeld aan een prijsuitreiking waarop de ouders worden uitgenodigd. Het is niet de massa die erop afkomt gezien het werk in de steenbakkerijen, toch is er belangstelling en degenen die er zijn luisteren aandachtig naar wat Anita te vertellen heeft. Ze overtuigt hen dat een goede opleiding de enige weg is voor hun kinderen om het later beter te hebben dan zichzelf, met andere woorden een uitweg uit de uitzichtloze armoede.

Net als overal ter wereld heb je hoogvliegers maar iedereen deed zijn/ haar best. Ze vallen dan ook extra in de prijzen. Ik voegde

ONZE PROJECTEN

daar nog een set 'muts en sjaal' aan toe 'made by' dames in België die aan het breien waren gegaan voor deze kinderen.

Het schooljaar werd afgerond met een uitstap naar de Central Zoo. Er waren ook leerkrachten en leerlingen van de satelliet school bij. Wat een inspanning werd daar geleverd om het voor de kinderen aangenaam te maken, niets was hen teveel. Na een rondleiding in de zoo werden matten uitgerold, een feestmaaltijd geserveerd, er werd muziek gemaakt, gedanst, gezongen, spelletjes gespeeld... Ik vond dat de kinderen dit echt verdienden, wetend hoe hun leven eruit ziet in de steenbakkerijen.

Ik mag terecht zeggen dat het onze sponsors zijn die dit project draaiende houden en daar mogen we dankbaar voor zijn. Wat ik meedraag is dat wat deze schoolkinderen leren doorgeven aan hun ouders. Het lijkt wel of zij hun ouders er toe aanzetten om de hygiëne in hun dagelijks leven toe te passen en dat kunnen we alleen maar toejuichen.

Namaste,
Ria Van Hecke

ONZE PROJECTEN

1500 TREDEN OP HET EZELSPAD

1130 meter zijn afgewerkt wat neerkomt op 1500 treden. Ondertussen staan de werken op een lager pitje. Tijdens het regenseizoen is er immers meer werk op het land en vragen de gewassen om aandacht. Laat de foto's alvast hun verhaal doen.

NIEUWS UIT KHANDBARI

De werken aan het generatorgebouwtje zijn begonnen, door dezelfde aannemer die momenteel vlakbij het hospitaal werkt aan een nieuw gebouw voor operaties en postoperatieve zorgen. Deze bouwwerken startten drie jaar geleden met subsidies van de overheid. Bikas voorzitter Gaby Roegiers heeft met dokter Chhitiz een vaste planning afgesproken onder andere voor de elektriciteitswerken.

Het fundament en de beschermende omkadering van het generatorgebouwtje zijn reeds klaar. Het is een vrij open geheel omdat de generator nogal wat lucht nodig heeft voor de werking en de voor de koeling. Het is nu wachten op de installateur EIS Marketing om de generator te komen leveren en plaatsen. De generator is al in Birgunj. De transporteur wacht af tot de wegen voldoende berijdbaar zijn om de generator ter plaatse te leveren.

Dokter Chhitiz is 25 jaar. Hij werd door de overheid een jaar geleden naar Khandbari gestuurd om daar het hospitaal voor één jaar te bemannen. Dat jaar is dus voorbij en de overheid heeft hem ondertussen gevraagd van naar zijn nieuwe post te verhuizen. Hij heeft uitstel gevraagd en gekregen vanwege het lopende project voor de nieuwe generator. Maar het is duidelijk dat hij niet kan blijven weigeren om naar zijn volgende opdracht te vertrekken. Als het zover is dan zal dokter Chhitiz zorgen voor een andere contactpersoon. Dat wordt wellicht de nieuwe dokter die naar Khandbari wordt gestuurd.

Zestien sherpa's kwamen op 18 april om door een lawine op de flanken van de Mount Everest. De slachtoffers waren de route aan het voorbereiden voor vooral buitenlandse klimmers. De lawine sloeg toe om 6.45 uur plaatselijke tijd op 5 800 meter hoogte. De getroffen zone wordt ook wel eens 'popcorn field' genoemd, vanwege de grote ronde blokken ijs die er verspreid liggen. Door het ongeval wordt nogmaals duidelijk welke risico's de sherpa's nemen. Ze zorgen voor het transport van de tenten en proviand en ze herstellen de touwen die de alpinisten helpen om de 8 848 meter hoge top te bereiken. Onmiddellijk na het ongeval was Kathmandu in rouw. Overal werden banners opgehangen met de foto's van de zestien sherpa's.

Een aanbod van de Nepalese overheid om sherpa's op de Mount Everest beter te compenseren werd meteen verworpen. De Nepalese regering werd laksheid verweten bij de reddingsactie na de ramp. Er ontstond ook woede over de compensatie voor de familieleden van de slachtoffers, die zou omgerekend op driehonderd euro uitkomen. De sherpa's willen voorlopig geen klimtochten meer begeleiden. Ze zijn boos omdat ze van overheidswege geen extra financiële steun krijgen voor hun families. Omwille van die staking geeft de Nepalese regering compensaties aan buitenlandse alpinisten en worden de dit jaar uitgereikte klimvergunningen voor 's werelds hoogste berg verlengd. Wie door de staking gedwongen was de berg af te dalen, mag binnen een periode van vijf jaar terug komen zonder nog een keer te moeten betalen. Vele bergbeklimmers zijn echter de mening toegedaan dat het beter is de nabestaanden van de slachtoffers te helpen.

De meimaand is de gunstigste maand om de hoge toppen te beklimmen. De wind die er meer dan 160 km per uur kan halen is dan minder fel. Negen mensen overleefden de lawine.

Nooit eerder vielen er zo veel doden op de flanken van de Mount Everest. In 1996 kwamen acht mensen om tijdens een beklimming. Sinds de Nieuw-Zeelander Sir Edmund Hillary en zijn sherpa Tenzing Norgay in 1953 de top van de Sagarmatha (Nepalese benaming voor de Everest) hebben bedwongen, zijn al meer dan 300 mensen omgekomen en haalden vierduizend anderen de top.

DETAIL

De 27-jarige Vlaming Jelle Veyt uit Dendermonde was vorige zomer met de fiets vertrokken naar Nepal om er de Everest zonder zuurstof te beklimmen. Hij legde ondertussen 13 000 km af en liet zich daarvoor sponsoren ten voordele van Shangrila Home, een vzw die zich inzet voor de straatkinderen in Nepal. Eens in Nepal aangekomen, ging hij er aan de slag als kinesist om nadien de hoogste berg ter wereld te kunnen beklimmen. Toen hij aankwam in het basiskamp om aan de klim te beginnen, gebeurde de ramp en was het voor Veyt ook afgelopen. "Niets aan te doen", zegt hij, "Er resten mij nu nog tien dagen om met de fiets terug te reizen naar Kathmandu. En daar ga ik wachten op een volgende kans."

HOGERE VERZEKERINGSPREMIE VOOR SHERPA'S

Op zaterdag 9 augustus heeft de Nepalese regering laten weten dat alpinisten die in het Himalayagebergte een berg willen beklimmen een hogere verzekeringspremie moeten betalen voor hun begeleidende sherpa's. Deze maatregel komt na de kritiek op de overheid die te weinig zou doen voor de veiligheid van de begeleiders. Het ministerie van toerisme zegt dat de bergbeklimmers nu een premie van om en bij de 7500 euro betalen en dat die zal stijgen tot boven de 11 000 euro. Ook de bijkomende medische verzekering voor elke sherpa zal naar omhoog gaan. De nieuwe tarieven gelden vanaf september. De sherpa's beschouwen de beslissing als een erbetoon voor hun verongelukte collega's.

Begin augustus werden door een enorme aardverschuiving tientallen huizen bedolven. Ook de rivier Sunkoshi bij Kathmandu werd geblokkeerd. Duizenden mensen verlieten hun woningen om een veilig heenkomen te zoeken in hoger gelegen gebieden. Het leger werd ingezet om de rivier te deblokken zodat het water kon weglopen. Zevenhonderd hulpverleners werden naar het gebied gestuurd. Nepal vroeg ook bijstand aan buurlanden China en India. De noodtoestand werd uitgeroepen. Acht lichamen werden geborgen maar er zijn nog meer dan honderdvijftig vermisten van wie aangenomen wordt dat ze allen zijn overleden. Onder de geredde personen is een Belg. De Sunkoshi rivier is een gekende plek om te raften of te kajakken.

Aardverschuivingen zijn geen zeldzaamheid tijdens het moessonseizoen dat duurt van juni tot september. Bij aardverschuivingen in de westelijke districten Gulmi en Pyuthan zouden in de tweede helft van juni dertien doden zijn gevallen volgens de plaatselijke media. En voor het ter perse gaan van dit nummer werden door overstromingen en aardverschuivingen nog heel wat dorpen verwoest en geraakten verschillende gebieden van het land afgesloten van de buitenwereld. De regen eiste tot hiertoe een zware tol, tientallen levens, vele gewonden en talloze vermisten.

Ter ere van Jos Gobert, de stichter van Bikas die op 16 september 2010 overleed op 90-jarige leeftijd

BIKAS

De naam 'Bikas' is onlosmakelijk verbonden met de persoon van Jos Gobert. Daarom kan het ook niet anders of tijdens de levensloop van Jos moet het bestaan en de werking van de vzw Bikas een belangrijke plaats ingenomen hebben.

Tien jaar lang had Jos zich persoonlijk ingezet voor Nepal en dit mondde uit in het stichten van een vereniging waardoor het mogelijk was dat vele Belgen solidair de handen in elkaar sloegen om projecten in Nepal op poten te zetten. Op de avond van 5 januari 1989 vond de stichtingsvergadering van de vzw Bikas plaats en nadien verschenen de statuten in het Belgisch Staatsblad waardoor de vzw officieel werd.

Vijftien jaar na de Annapurnatrekking, toen Jos met een groep vrienden aan ontwikkelingshulp begon, waren de sympathisanten van het eerste uur nog steeds in de weer om via Bikas de ontwikkeling van Nepal te ondersteunen. Van gezondheidszorg ging het naar onderwijs, vrouwenemancipatie, scholenbouw, watervoorziening en zelfs bruggenbouw. Alle werk werd door vrijwilligers verricht en met eigen fondswervingen. Waardevolle krachten zoals Peter David maakten het mogelijk dat de vereniging een professionaliteit verwierf.

Jos en Betsy hadden hun huis herbouwd opdat er een degelijk secretariaat voor Bikas kon in gehuisvest worden. De vloer van de benedenverdieping werd opgehoogd, een vals plafond gestoken, een ruimte werd met glas afgesloten om ze te begrenzen met de tuin, centrale verwarming werd geïnstalleerd, alsook sanitair, kantoormeubilair en computers geïnstalleerd. Hierdoor kwam er een polyvalente ruimte tot stand die dienst deed als vergaderruimte, documentatiecentrum en secretariaat. Het ledenaantal groeide dermate snel dat er enkel nog met het bestuur kon worden samengekomen. Voor informatie-avonden met meer dan 50 man moesten grotere locaties gezocht worden. Na enkele maanden waren er reeds honderden leden en dit aantal zou uitgroeien tot 2000. De verantwoordelijkheid en het werk werden voor Jos en Betsy steeds zwaarder. De vertegenwoordiging, het tijdschrift, de boekhouding, de correspondentie, telefoons, vergaderingen, het eindigde immers nooit, dag, nacht of weekend. Het was een dagelijkse zwaar werk dat ze als vrijwilligers op zich namen. Bikas was alzo een groot deel van hun leven geworden.

Het eerste project van Bikas betrof Gonga Bu, een straatarm dorp ten noorden van Kathmandu. Er werden huizen gerepareerd, medicijnen verdeeld en het nodige gedaan voor de elementaire overleving. Daarna werd het W.E.S.T.-project ontwikkeld waarin jonge meisjes een opleiding kregen waardoor ze zich zelfstandig van een inkomen konden voorzien en in staat waren om kinderen te scholen.

Gedurende twee jaar werd een opvangtehuis voor straatkinderen gefinancierd, tot de uitbaters de juiste bestedingen van de gelden niet langer konden verantwoorden en de kraan werd dichtgedraaid. Het was een kwestie van waakzaam te zijn voor misbruik. Soms vielen er te veel kruimels op de grond en bleven er te weinig op tafel liggen.

Van 1994 tot 1996 heeft Bikas op verschillende locaties een distributie van drinkbaar water verzorgd. De problemen hierbij waren soms absurd. Zo was er in Chekambar aan de Tibetaanse grens reeds een waterdistributie, maar de lokale kinderen hadden de pijpleidingen in stukken gesneden om er fluiten van te maken. Op initiatief van Pierre Bogaerts werd de boel hersteld.

In Khumjung kwam een officiële vraag van de plaatselijke bevolking. Er moest een bron aangeboord worden op de flanken van de Khumbi Yul Lha en vandaar een lange leiding gelegd worden tot bij de mensen. De jongeren van het dorp hebben deze zelf diep in de grond ingegraven, zodat ze tegen de vrieskou beschermd was. In het centrum kwam een waterreservoir waar de vrouwen zich konden bevoorraden. Doordat ze nu niet langer naar een lager gelegen rivier moesten, spaarden ze uren werk per dag uit.

Zo werd er ook voor waterverdeling gezorgd in Panchakal, ten oosten van Kathmandu, en kwamen er waterpompen en toiletten in Dhikur Pokhari, nabij Pokhara. De projecten liepen goed want men liet niet van zich horen. Waren er problemen, men zou het wel laten weten, wist Jos.

De naam Bikas werd bekend over heel Kathmandu en de aanvragen voor fondsen liepen vanzelf binnen. Er werd samengewerkt met enkele van de 4500 lokale ngo's, maar de ervaring leerde gauw dat dit geen garantie was dat de gelden efficiënt en nuttig besteed werden. Er waren ngo's die de helft van de financiële middelen wilden achterhouden voor personeelskosten en de aanschaf van burelmateriaal. Daarom was het noodzakelijk dat enkele vrijwilligers en sympathisanten van Bikas ter plaatse de kandidaat ngo's onderzochten en ook nadien bleven controleren.

Jos had altijd contact met lokale ngo's die direct werkzaam waren in een gebied en niet enkel vanuit Kathmandu werkten. Door de opsplitsing van Nepal in districten met een gedecentraliseerd bestuur was er nooit inmenging van de regering en kon er altijd rechtstreeks met de verantwoordelijken van een district onderhandeld worden. Dit waren Nepalezen die oprecht bezorgd waren over het welzijn van de mensen uit hun streek. Alle dorpsbewoners zetten zich altijd met de grootste ijver in en alle fondsen werden correct besteed en verantwoord. Enkel projecten die zich situeerden in dorpen die de overheid aan hun lot overliet, kwamen in aanmerking.

De keuze viel op enkele tharu-dorpen in het zuiden, nabij de Indiase grens. De tharu leven in de terai - een subtropisch junglegebied, geïsoleerd van de rest van Nepal - en missen vele kansen op ontwikkeling. In de jaren vijftig kwamen kwekers in hun streek omdat de grond er uitermate vruchtbaar was. Er werd duchtig met DDT op de gewassen gespreid, met alle gevolgen van dien voor de dorpingen. Malariamuggen hielden mensen uit het noorden min of meer tegen, maar de tharu zelf hadden er een natuurlijke weerstand tegen. Ze werden als slaven op de plantages behandeld en het gebied raakte volledig ontbost.

(wordt vervolgd)

25 JAAR BIKAS ZATERDAG 27 SEPTEMBER 2014

PROVINCIEHUIS LEUVEN, PROVINCIEPLEIN 1

OPENINGSPROGRAMMA

- 13.30 u opening tentoonstelling met foto's van vroegere en huidige projecten en van Nepalese kunstvoorwerpen
- 14.00 u voorwoord '25 jaar Bikas' door Peter David
- 14.15 u Hans Logghe geeft aan de hand van sfeerbeelden een verslag van de eco Everest trekkings van Dawa Steven Sherpa
- 15.15 u Nepal educatief 'een toekomst in 1500 treden'
- 16.00 u Documentaire Langtang door Walter De Bruyne
- 17.15 u Documentaire Manaslu door Jean Luc Fohal
- 18.30 u receptie

GRATIS TOEGANG

ECO EVEREST EXPEDITIES

Sinds 2008 organiseert Asian Trekkings op regelmatige basis expedities naar de Mount Everest om er opruimingsacties te ondernemen. Dawa Steven Sherpa, die zelf al tweemaal de top van de Everest bedwong, is de bezieler achter de eco trekkings waarbij afval en achtergelaten materiaal vanop de bergflanken naar beneden worden gebracht. Twee decennia lang hebben honderden expedities van de berg een vuilnisbelt gemaakt. Naast tonnen afval werden zelfs dode lichamen gevonden en geborgen. Ook dit jaar trekken Dawa Steven en zijn ploeg naar de Everest, voorzien van alternatieve oplossingen voor energie zoals parabolische kooktoestellen op zonne-energie.

LESPROJECT EZELSPAD

Liesbeth Vrancken, Anne Vanderheyden, Tania Scheurweg en Julie Bernaerts, toen leerkrachten in opleiding aan CVO-TSM in Mechelen, werkten een lesproject uit rond het Ezelspad, een project van Bikas. Doelstelling van het lesproject is de leerlingen te laten kennismaken met Nepal en het 'trappenpad'. Het lesproject is uitgewerkt volgens het hoekenwerkprincipe. Elke hoek kent een eigen spelvorm en belicht één aspect van Nepal. Zo zijn er de hoeken cultuur en religie, aardrijkskunde, geschiedenis en het Ezelspad.

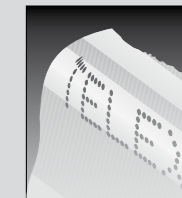
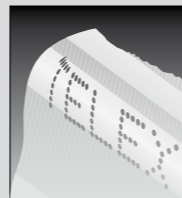
LANGTANG EN BHEMDANG RI

Een team onder leiding van Walter De Bruyne trok in mei 2011 met elf trekkers/ klimmers naar Nepal. Met een gemengde leeftijdsgroep - sportievelingen van 28 tot 60 jaar - doen zij een klassieke mooie trekking door de Langtangvallei. Maar ze gaan een stap verder en ze vatten de klim aan van de Bhemdang Ri (6150 meter). Voor wie wil kennismaken met trekkings in Nepal en wie meer wil weten over het beklimmen van bergtoppen die toegelaten zijn om door trekkingsgroepen beklommen te worden, is deze film- en fotoreportage zeker een must.

MANASLU

De Manaslu is een 8163 meter hoge top in de Himalaya. Deze top werd op 4 oktober 2011 bereikt door een Belgische ploeg onder leiding van Jean-Luc Fohal.

De Manaslu staat op de achtste plaats van de hoogst bergen ter wereld en is gelegen in het Gurkamasief op 100 km ten noordwesten van Kathmandu. Hij werd in 1956 voor het eerst beklommen langs de noordwestelijke kant door Japanse alpinisten. De top werd in 1972 langs de gevreesde zuidelijke flank bereikt door een Italiaans team. Een eerste Belgische poging kwam er in 2009 maar de klimmers moesten opgeven omwille van het barre weer. Een tweede expeditie onder onze nationale driekleur bereikte in september 2011 de top zonder behulp van extra zuurstof. Het resultaat is vastgelegd in een beklemmende documentaire met de nodige commentaar in beide landstalen.

NLCC staat voor Nepali Language and Creative Classes en dit onder de bezielende begeleiding van Sofia Saccha-Maharjan. Doelstelling is de Nepalese kinderen die in België wonen een platform te geven om hun talenten te ontplooiën en dat kan onder de vorm van dans en zang in nationale klederdracht. Dit evenement wordt om de drie jaar georganiseerd en vindt dit jaar plaats in het cultuurcentrum van Deurne, Frans Messingstraat 36. De inkom bedraagt 10 euro, snacks inbegrepen.

DHANYABAD... BEDANKT

De Brick Children School Foundation ontving voor de derde maal op rij een belangrijke gift van Etienne De Cock en Godelieve Goethals uit Gentbrugge. Met hun gift van maar liefst 4000 euro kan nu definitief het minibusje voor de Brick Children School worden aangekocht, waarvoor hartelijk dank. De stichting maakte via Bikas in juni al 5500 euro over aan de ngo Kopila Nepa als voorschot op het minibusje dat moet dienen om de allerkleinsten uit de omliggende steenbakkerijen te gaan ophalen om ze veilig naar de school te brengen.

Daarnaast ontving BBCSF de som van 730 euro via Ria Van Hecke en haar trouwe achterban die het project steunen. Dhanyabad...

De nabestaanden van Alex Ericx hebben voor de Brick Children School 500 euro bijgedragen.

Van het ministerie van Vlaams onderwijs ontvingen we 7000 euro subsidie voor de Brick Children School.

De gemeente Lille gaf Bikas een subsidie van 1400 euro.

Van de Rotary club van Charleroi-west kregen we 1500 euro. Bikas ondervoorzitter Claude Van Collie, ook lid van Rotary, heeft zijn club aangesproken om ons project Lulang te steunen.

Bedankt namens BBCSF en Bikas... dhanyabad...

NIEUWE AANWINST VOOR ANDERLECHT KOMT UIT NEPAL

RSC Anderlecht was op de hoogte van de prestaties van Bimal Gharti Magar, die al op zijn veertiende jaar voor de nationale ploeg van zijn thuisland debuteerde. Het zestienjarige toptalent tekende in juni een contract voor één seizoen met optie voor een extra jaar. Magar werd een week voordien nog verkozen tot Nepalese sportman van het jaar. Ze noemden hem toen al de 'kleine Messi', maar hij wist niet waar de naam vandaan kwam. Ondertussen zal hij wel weten wie Messi is en kan hij zich gaan inspelen als mogelijke toekomstige Rode Duivel, wie weet! Concurrent voor Origi?

NEPALEES FIETST DE WERELD ROND VOOR VREDE

Hij heeft 165 000 km gefietst en heeft nog 51 landen te gaan. Al tien jaar lang fietst Lok Bandhu Karki, een 37-jarige Nepalees de wereld rond. Sinds 2004 is hij onderweg om zijn boodschap van wereldvrede te verspreiden. In zijn thuisland was hij leerkracht, maar de conflicten overal ter wereld raakten hem dermate dat hij zijn werk opgaf om met de fiets doorheen de 53 districten van Nepal de vrede te verspreiden. Maar dat bleek niet voldoende voor Karki, hij wil de wereld overtuigen met zijn vredesboodschap. "België is mijn 102e land dat ik bezoek. Ik wil in 153 landen geweest zijn tegen 2017", vertelde hij begin juli in Leuven.

MEER TOPPEN TE BEDWINGEN IN DE HIMALAYA

Nepal heeft 104 (!) nieuwe toppen voorgesteld voor alpinisten, waaronder twee bergen van bijna 8000 meter hoogte. Het Nepalese ministerie van toerisme wil zo het bergbeklimmen promoten en verder ontwikkelen. In totaal kunnen er nu 310 bergtoppen beklommen worden in Nepal. Ieder jaar komen honderden klimmers naar het Himalaya staatje om op de toppen van de hoogste bergen ter wereld te staan. De Mount Everest werd in 1953 voor het eerst bedwongen door de Nieuw-Zeelander Edmund Hillary samen met zijn sherpa Tenzing Norgay. Twee van de hoogste nieuwe bergtoppen zijn nu naar hen vernoemd: de Hillary met 7681 meter hoogte en de Tenzing die op 7916 meter piekt..

MAATREGELEN VOOR VEILIGER VliegVERKEER

Nepal installeert een nieuw radarsysteem en nieuwe meteorologische apparatuur voor de luchtvaart. Dat maakte de regering begin juni bekend. De nieuwe radar komt op een berg te staan en bestrijkt zo het hele land. Het enige radarstation dat het land rijk is, staat op het vliegveld van Kathmandu. Wegens de ligging in een vallei is er daar een beperkt bereik. Veel kleine vliegveldjes liggen in de berggebieden en landen bij slecht weer is er dus gevaarlijk. De weersituatie kan straks met camera's in de gaten worden gehouden. De luchtleders kunnen dan vanop afstand bepalen of het veilig is om te vliegen. In februari kwamen achttien mensen om toen een vliegtuig in slecht weer tegen een berg aan vloog. De piloot kreeg geen waarschuwing.

INZAMELINGSACTIE PROFITEERT VAN DOOD BEDENKER IN CRASH MH17

Richard Mayne, een 20-jarige student, kwam om tijdens de vliegtuigcrash in Oekraïne. Zijn vriendin uit Leicester onthulde op Facebook zo trots te zijn op haar vriend dat diens initiatief al ruim het tienvoudige opbracht van het streefbedrag. Mayne startte zijn inzamelingsactie een half jaar geleden. Hij hoopte 680 Britse ponden bij elkaar te kunnen sprokkelen

voor Kidasha, een Britse liefdadigheidsinstelling die zich bekommert om het lot van achtergestelde en kwetsbare kinderen in Nepal. Zijn actie was gekoppeld aan een tweeweekse expeditie op de Mount Everest. Daarna zou hij als vrijwilliger werken in een school voor kinderen met leerproblemen. 'Zou' want onderweg naar Nepal, via een tussenstop in Maleisië, sloeg het noodlot toe. Zijn vriendin plaatste een emotionele brief op Facebook aan haar overleden vriendje. Sinds dan krijgt de inzamelactie meer geld binnen dan Richard ooit had kunnen dromen. Op woensdag 23 juli was het ruim 9000 pond.

HEKSENJACHT VOORTAAN STRAFBAAR

Vooral in het zuiden van Nepal was het niet ondenkbaar dat een alleenstaande vrouw werd aangevallen omdat men ze als heks beschouwde. De vermeende heksen werden mishandeld en gemarteld, kregen slaag, werden verbrand, ontkleed, gedwongen uitwerpselen te eten... Het ongestraft mishandelen van vrouwen nadat ze als heks worden bestempeld, is nu aan banden gelegd door de overheid met straffen tot 10 jaar cel. Op het verbaal beschuldigen van hekserij komt binnenkort drie jaar cel te staan..

GEWEZEN NEPALESE KROONPRINS IN THAILAND OPGEPAKT OM DRUGSBEZIT

Paras Shah (43) is half juli door de Thaise politie gearresteerd toen hij betrapt werd met 12 gram marihuana. Hij kan daardoor in de gevangenis belanden want drugsbezit is in Thailand streng verboden. Het is al de

tweede keer dat hij in Thailand is aangehouden, twee jaar geleden werd hij in Phuket betrapt met drie gram van het verboden spul. De voormalige kroonprins van Nepal leeft sinds de afschaffing van de monarchie in 2008 als een zwerver. Hij verliet het land met zijn gezin, maar bleef alleen achter in Singapore en later in Bangkok toen zijn vrouw en drie kinderen terugkeerden naar Nepal. Vechtpartijen en sociaal gedrag brachten hem al meermaals in contact met de Thaise politie. Paras had ook al in eigen land een twijfelachtige reputatie. Zo reed hij in een dronken bui een populaire Nepalese zanger dood. Vorig jaar kreeg hij een zware hartaanval. De prins is één van de overlevenden van de moordpartij in 2001, waarbij zijn neef, de toenmalige kroonprins Dipendra, negen leden van de koninklijke familie doodschoot.

GEVAARLIJK ZOEKEN NAAR NATUURLIJKE VIAGRA

Begin juni kwamen vijf mensen om het leven door hoogteziekte toen ze op zoek waren naar een natuurlijk afrodisiacum, een stimulerende schimmel. De mannen kwamen uit het westelijke Mugu district en waren op zoek naar de Yarsagumba schimmel, ook gekend als 'de viagra van de Himalaya'. Tijdens de lente beklimmen honderden mensen de bergflanken om te zoeken naar de schimmel, de ophiocordyceps sinensis, die de geslachtsdrift en de bloedsomloop zou stimuleren. Ook op de internationale markt is het goedje veel geld waard, onder meer voor de behandeling van long- en nierziekten.

NEPAL - TIBET - BHUTAN - SIKKIM

**ANG TSHERING SHERPA
EN JO LOGGHE
25 JAAR ERVARING !**

- ⇒ Trekking
- ⇒ Expedities
- ⇒ Culturele Rondreizen
- ⇒ Rafting
- ⇒ Safari
- ⇒ Hotelreservatie
- ⇒ Vliegtuigboekingen

**P.O. Box 3022
Bhagawan Bahal - Thamel
Kathmandu
NEPAL**

Tel: 00977.1.4424249 - 4426947
Fax: 00977.1.4411878 - 4420604
E-mail: asianadv@mos.com.np
Web: www.asian-trekking.com

- Begeleide rondreizen vanaf 2 deelnemers
- Meer dan 90 trekkingen op vaste data
- 13 Tibet programma's met trekkingen, rondreizen, mountain bike tour
- Tibet reizen op vaste data, ook Mt Kailash
- Bhutan tijdens de Tsechu Festivals

▷▷▷ **UW reis voor U op MAAT**

INFO: JO SHERPA-LOGGHE p/a Hans Logghe, Astridlaan 39, 8310 Brugge-Assebroek
Tel / Fax: 050-354449 e-mail ast.np.b@scarlet.be

OP ZOEK NAAR CULTUUR IN DE NATUUR

HOUDEN VAN HOUT

Van alle levende wezens is de boom wellicht de merkwaardigste. Hij bereikt de hoogste leeftijd, de grootste hoogte, de belangrijkste omvang. Hij heeft een stam met een krachtige, wijdvertakte kroon. De boom geeft bescherming, voeding, warmte, bouw materiaal, grondstof. Uit de boom creëert de mens wonderbare beelden en prachtige instrumenten, maar helaas ook wapens. Hij was de levensboom, de boom der kennis, de woonplaats van de goden. Hij is het symbool van onze groene aarde. Wereldwijd is steun zoeken bij een boom een algemeen gebruik. Hout vasthouden of afkloppen, wie van ons kan zeggen dat hij/ zij dat nooit gedaan heeft? We gaan de bomen opzoeken in de groene long van de gemeente Mol want we trekken voor onze herfstwandeling richting Postel. Hier gaan we verder bomen over bomen, over de relatie mens-boom, over hout als samengebalde zonne-energie, kortom een niet alledaagse kijk op onze verre neven en nichten, de bomen. Met poëtische intermezzi...

ZONDAG 14 SEPTEMBER OM 14 UUR

Vertrek op de parking van café-restaurant De Maat, Den Diel 44

Deelname is gratis, wandelbrochure inbegrepen, iedere gift is voor Bikas

Volgende wandeling zondag 7 december 'eeuwig levende tekens', vertrek om 14 uur op de parking van administratief-cultureel centrum 't Getouw, Molenhoekstraat 2 in Mol

Deze wandelingen zijn ten voordele van Bikas, met gids van dienst Irène Van Driessche, bestuurslid van Bikas.

MOLS GEWROET

In het kader van 25 jaar Bikas is onze Molse afdeling de stuwende kracht achter Mols Gewroet, een jaarlijks terugkerende festiviteit waarmee de Molse Raad voor Ontwikkelingssamenwerking zijn werking en leden wil kenbaar maken bij de bevolking. Dit jaar werd voor Nepal gekozen als gastland.

Er zullen doorlopend optredens zijn van de Antwerpse NLCC groep (Nepalese Language and Creative Classes F.V) van Sofia Maharjan. Haar echtgenoot Saccha Mahabir Karki zal zijn foto's over de etnische groepen van Nepal tentoonstellen. Voor de muziek werden Padam Gurung en zijn gezelschap gecontacteerd.

Jean-Pierre Coppens van de Brick Children School Foundation Belgium zal de documentaire 'Brick by Brick' vertonen en antwoorden op de vragen van het publiek.

ZONDAG 16 NOVEMBER VAN 14 TOT 18 UUR
Podiumzaal cultuurcentrum 't Getouw,
Molenhoekstraat 2

Info: Dienst Ontwikkelingssamenwerking
014 32 08 90 – dosmol@skynet.be

HET BIKAS TIJDSCHRIFT IN KLEUR???

Dat kan als u over een e-mail adres beschikt. Stuur uw e-mail adres naar de redactie via ivd_cataogh@yahoo.com - met de vermelding 'Bikas tijdschrift digitaal'. Uiteraard kan u ook de papieren Bikas blijven ontvangen, vermeld dan 'Bikas tijdschrift digitaal en per post'.

BIKAS ON LINE

Buiten onze website - www.bikas.be - zijn we nu ook te vinden op Facebook, zoek naar Bikas België-Belgique ... en wordt vriend van Bikas!

BIKAS

FOCUS OP NEPAL

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VOOR ONTWIKKELINGSSAMENWERKING IN NEPAL
'BIKAS' ASSOCIATION VZW

colofon

Vol.25, n°3 - juli / augustus / september 2014 – Afgiftekantoor: 2600 Berchem 1-2 Afd. - Erkenning : P206908

Steun: 10 EURO op rekening BE32 2200 7878 0002 op naam van Bikas Association vzw. (fiscaal attest voor giften vanaf 40 EURO)
Verantwoordelijke uitgever & secretariaat: Mariëtte Ballegeer, Van Dornestraat 144, 2100 Deurne, België (alle briefwisseling op dit adres)
tel. 03 324 13 26 - info@bikas.be - www.bikas.be - Ook een franstalige Bikas is verkrijgbaar, vraag informatie op het secretariaat - Opmaak en druk: www.dewrikker.be